

A közérdekű adatigénylés feltételei elektronikus levél esetén

DOI: 10.59851/mj.73.05.9

A Kúria precedensképes határozatában megállapította, hogy a közérdekű adat megismerése iránti igény akkor minősül az adatkezelőhöz „benyújtott” adatigénylésnek, ha az adatigénylés tartalma, illetve az adatigénylés benyújtásának körülményei alapján egyértelműen megállapítható, hogy a kérelmező az adatigénylést az alperesnek címezte. Ennek megállapítása során nem kizárólag annak van jelentősége, hogy a felperes az elektronikus üzenetet az alperesnek – titkos másolatként vagy egyéb módon – eljuttatta. Azt kell megítélni, hogy az alperes az adatigénylés körülményeit, az adatigénylés tartalmi elemeivel együttesen értékelve egyértelműen következtethetett-e arra, hogy a felperes tőle igényli az adatkiadás teljesítését. Ezért önmagában az elektronikus üzenet alperes e-mail-címére történő megküldéséből – egyéb erre utaló körülmény hiányában – nem következik egyértelműen, hogy az adatigénylés címzettje is az alperes.

Jogeset száma: Kúria: Pfv.20.369/2025/9.

Kulcsszavak: e-mailben előterjesztett közérdekű adatigénylés; közérdekű adatigénylés joghatályos előterjesztése; közérdekű adatigénylés címzettje

1. Tényállás

A felperes elektronikus úton – e-mailben – közérdekű adat megismerése érdekében fordult az alpereshez. Az adatigénylés érdekében „Adatigénylés 58602717” tárgyú elektronikus levelét akként küldte meg az alperesnek, hogy az alperes e-mail-címe a titkos másolat rovatban szerepelt, a címzett mező pedig teljesen üres volt. A felperes levelét „Tisztelt Adatkezelő!” megszólítással kezdte, és egy szakrendszerrel összefüggő közérdekű adatok kiadását kérte.

Az alperes a levelet közérdekű adatigénylésként iktatta, majd a felek között ezt követően levelezésre került sor, amely jelentőséggel bír. Az alperes ugyanis a következő tartalmú levelet küldte a felperesnek: „[a]datigénylése nem tartalmaz publikus címzettet, kérem pontosítsa adatigénylését és jelölje meg konkrétan, hogy ki az adatigénylés címzettje”.

A felperes válasza a következő volt: „Tisztelt Hölgyem/Uram! Nem értem, hogy mi a »publikus címzett«. Az »Adatkezelő«, az adatigénylés címzettje nyilvánvalóan az a hivatal, amelynél az adatigénylést előterjesztem. Az adatigénylés címzettje a fogadó e-mail végződéséből is egyértelműen megállapítható.”

Az alperes ezt követően ismételt a felpereshez fordult: „Tisztelt Adatigénylő, Ön az elektronikus levelének a címzettjét (publikus címzettjét), a megszólítani kívánt Adatkezelő megnevezését a levélküldési beállításai során elrejtette. Elektronikus levelének a fejlécében a címzettet tartalmazó rész, mező is üres, semmilyen fogadó e-mail címet nem tartalmaz. Elektronikus leveléből nem derül ki pontosan, hogy ki a levelének a »nem titkos« címzettje, akit meg kívánt szólítani, ugyanis a levél szövege sem tartalmazza a címzett megjelölését. Beadványa ebben a formában hiányos, pontosításra szorul. A közfeladatot ellátó szerv megnevezése, mellyel kapcsolatban az adatkezelői minőség vizsgálható, olyan lényeges tartalmi eleme a közérdekű adatigénylésnek, melynek hiányában érdemi elbírálásra alkalmatlan. Az Infó. tv. 28. § (3) be-

kezdése alapján kérem pontosítsa adatigénylését és jelölje meg konkrétan, hogy ki az adatigénylés címzettje.”

A felperes a fenti levélre nem válaszolt, így az alperes a közérdekű adatigénylésre adott válaszában kiemelte, hogy a felperes nem nevezte meg adatigénylésének címzettjét, ezért a felperesnek felróható okból az adatigénylésre érdemi választ nem áll módjában adni. A felperes nem egyértelmű adatigénylésétől függetlenül általános tájékoztatást küldött, melyben jelezte, hogy az adatigényléssel érintett szakrendszert nem ő üzemelteti, egyúttal megjelölte az adatkezelőt. Tájékoztatást adott arról is, hogy dolgozói a szakrendszerhez hozzáféréssel rendelkeznek, a hozzáférési jogosultság intézésére irányuló kérelmeket pedig ő továbbítja a szakrendszer üzemeltetője felé.

2. Az elsőfokú eljárás

A felperes közérdekű adat kiadása iránti perben előterjesztett keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest, adja ki részére az alperestől korábban kért közérdekű adatokat. Kiemelte, hogy egyértelműen jelezte az alperesnek az adatigénylés címzettjét. Utalt arra, hogy korábbi adatigénylései során az alperes nem kifogásolta a „Tisztelt Adatkezelő!” megszólítást, ezért azon hivatkozása, hogy ez utóbbi megszólítás nem megfelelő, ellentétes a jóhízeműség és tisztesség követelményével.

Az alperes alaki védekezésében az eljárás megszüntetését kérte a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 240. § (1) bekezdés a) pontja és 176. § (1) bekezdés c) pontja alapján, mivel a pert törvényben meghatározott egyéb eljárásnak kell megelőznie. Hangsúlyozta, hogy a felperes felhívása ellenére nem jelölte meg az alperest a közérdekű adatigénylés címzettjeként, ezért az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Info. tv.) 28–30. §-a szerinti megelőző eljárás igazoltságának hiányában a kereset érdemben nem bírálható el. Emiatt ugyanis számára a felperes által küldött e-mail címzettje nem ismert, és az a

„Tisztelt Adatkezelő!” megszólításból sem beazonosítható. Az e-mailt titkos másolatban anélkül kapta meg, hogy a címzettet és a rajta kívül másolatot kapó személyeket megismerhette volna. Ezek a körülmények indokoltá tették, hogy pontosításra hívja fel a felperest, aki azt nem vitatottan elmulasztotta. Ezen túlmenően érdemben nem vitatta a felperes tény- és jogállításait.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet alaposnak ítélte, és kötelezte az alperest a közérdekű adatok kiadására. Az alperesi védekezésre tekintettel a bíróság először abban foglalt állást, hogy az alpereshez intézettnek minősül-e a felperes adatigénylése, melynek kapcsán azt kellett vizsgálnia, hogy a közérdekű adatigénylés szempontjából van-e jogilag értékelhető különbség a között, hogy a feladó a fogadó e-mail-címet címzettként, másolatként vagy titkos másolatként tünteti fel. E körben a bíróság utalt arra, hogy a közérdekű adatigénylés joghatályos előterjesztését formai követelményekhez kötni az Alaptörvény VI. cikkében biztosított alapvető jog tartalmának lényeges korlátozása volna, amelyre az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése értelmében törvénnyel korlátozható más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében van lehetőség. A bíróság rámutatott, nincs olyan törvényi rendelkezés, amely az elektronikus úton előterjesztett közérdekű adatigénylés joghatályos előterjesztéséhez megkívánja, hogy az adatkezelőt az e-mail címzettjeként jelöljék meg.

Az elsőfokú bíróság azt is vizsgálta, hogy az e-mail megérkezésekor az alperesnek a rendelkezésre álló adatok alapján közérdekű adatigénylés címzettjének kellett-e magát tekintenie. A bíróság megállapította, hogy az adatigénylés nem vitatottan az alperesi címre érkezett, a címzettet adatkezelői minőségében szólította meg, továbbá az alperes szervezeti egységeit, a kerületi hivatalokat is nevesítette. Az Info. tv. 1. §-a szerinti céljából kiindulva, amelyet az Alaptörvény fenti rendelkezéseivel összhangban kell értelmezni, az alperesnek már a felperes adatigénylésének megérkezésekor arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy ő az, akitől a felperes a közérdekű adatigénylés teljesítését várja. A felperes azon e-mailje pedig, amelyben jelezte, hogy az „adatigénylés címzettje a fogadó e-mail végződé-séből is egyértelműen megállapítható”, minden esetleges alperesi kétséget el kellett, hogy oszlasson.

A fentiekből az elsőfokú bíróság azt a következtetést vonta le, hogy a felperes joghatályos adatigényléssel fordult az alpereshez, aki nem vitatottan nem teljesítette az abban foglaltakat. Emiatt a bíróság nem találta megalapozottnak a megelőző eljárás hiányára mint permegszüntetési okra való alperesi hivatkozást, s a pert annak megszüntetése helyett érdemben tárgyalta. Mivel az ügy érdemében az alperes nem vitatta a felperes által előadottakat, ezért a bíróság a kereseti kérelemnek helyt adva a közérdekű adatigénylésben foglalt adatok kiadására kötelezte az alperest.

3. A másodfokú eljárás

Az ítélet ellen mindkét fél fellebbezést terjesztett elő. Az elsőfokú bíróság ítéletének nem volt fellebbezés hiányá-

ban jogerőre emelkedett rendelkezése, ezért azt a másodfokú bíróság teljes terjedelmében bírálta felül. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a fellebbezések egyike sem alapos, és az elsőfokú ítéletet a per főtárgya tekintetében helybenhagyta.

A másodfokú bíróságnak abban kellett állást foglalnia, hogy az alperes a felperes adatkiadási kérelmét tartalmazó levél címzettjének minősül-e, azt az alperes jogi értelemben megkapta-e. Hangsúlyozta, hogy a levél az alperes által kezelt e-mail címre megérkezett „Tisztelt Adatkezelő” megszólítással, amiből – más adatkezelő címzett hiányában – egyértelmű következtetést vonhatott le arra, hogy a levél neki szól. További tényállási elemként társult ehhez, hogy ha az alperesben a titkos másolatként kapott adatigénylés címzetti minősége korábban kérdéses is volt, a pontosítási felhívást követően megkapott felperesi válasz alapján a továbbiakban ilyen kétsége már nem maradhatott. Önmagában az a körülmény, hogy az alperes titkos másolatként kapta az adatkiadási kérelmet tartalmazó levelet, még nem zárta ki azt, hogy címzettnek minősüljön. Ez abból is kitűnik, hogy maga is adatigénylésként iktatta a levelet, és a felperest mint adatigénylőt hívta fel a perbeli igénnyel kapcsolatban pontosításra.

A másodfokú bíróság azt is kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság kellő, részletesen kifejtett indokát adta annak, hogy miért minősült az alperes a felperes adatkezelési kérelme címzettjének. A fentiek alapján megállapította, hogy nem merült fel a megelőző eljárás hiánya, ezért az alperes fellebbezése alaptalan.

4. A felülvizsgálati eljárás

A jogerős ítélettel szemben az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. A felülvizsgálati kérelem indokai szerint a jogerős ítélet azért sérti az Info. tv. és a Pp. megjelölt rendelkezéseit, mert a felperes nem terjesztett elő adatigénylést hozzá. A közérdekű adat kiadása iránti pert megelőző eljárás az adatkezelőhöz címzett jognyilatkozattal indítható, amelyben egyértelműen meg kell jelölni azt a személyt, akinek szól a nyilatkozat. Hangsúlyozta, hogy a felperes e-mailben előterjesztett adatigénylése nem minősül kifejezetten az alpereshez címzett jognyilatkozatnak. A felperes későbbi e-mail üzenete pedig a felperes adatigénylésében meghatározott azonosítót nem tartalmazta, ezért azt nem lehet az adatigénylés pontosításaként értékelni. Másodlagos felülvizsgálati kérelmét – annak tartalma szerint – arra alapította, hogy az adatigénylést teljesítette.

A Kúria a jogerős ítéletet – az elsőfokú ítéletre kiterjedően – hatályon kívül helyezte, és az eljárást megszüntette.

A Kúria döntésének indokolásában rámutatott, a felülvizsgálati eljárás során azt kellett megítélnie, hogy a másodfokú bíróság a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat sértve kötelezte-e az alperest a kereseti adatok kiadására. Kiemelte, hogy a közérdekű adat kiadása iránt indított per szempontjából a pert megelőző eljárás célja az, hogy az adatkezelő a közérdekű vagy közérdekből nyilvános adat megismerése iránti igényt önként

teljesítse, amennyiben azt alaposnak tekinti. Az Info. tv. III. fejezete meghatározza a közérdekű adatok megismerésének rendjét, mely szerint a közérdekű adat kiadása iránti pert az Info. tv. 28. § (1) bekezdése szerinti eljárásnak kell megelőznie. A közérdekű adat kiadása iránti perben a perindítás előfeltétele a közérdekű adat megismerése iránti kérelem adatkezelőhöz történő benyújtása. A pert megelőző eljárás jelentősége abban is áll, hogy a közérdekű adat kiadása iránti perben a pert kötelezően megelőző eljárás hiánya miatt a keresetlevél visszautasítására csak akkor kerülhet sor, ha a felperes az Info. tv. 28. §-a szerint az adat megismerése iránti kérelmet nem terjeszt elő a keresetlevél benyújtása előtt az adatkezelőnél.

Jelen perben az nem volt vitás, hogy az adatigény az alperes e-mail-címére megérkezett. A Kúria jogértelmezése szerint azonban az Info. tv. 28. § (1) bekezdése szerinti feltétel akkor teljesül, és a közérdekű adat megismerése iránti igény akkor minősül az adatkezelőhöz „benyújtott” adatigénységnek, ha az adatigénység tartalma, illetve az adatigénység benyújtásának körülményei alapján egyértelműen megállapítható, hogy a kérelmező az adatigénységet az alperesnek címezte. Ennek megállapítása során nem kizárólag annak van jelentősége, hogy a felperes az elektronikus üzenetet az alperesnek – titkos másolatként vagy egyéb módon – eljuttatta. Azt kell megítélni, hogy az alperes az adatigénység körülményeit, az adatigénység tartalmi elemivel együttesen értékelve egyértelműen következtethetett-e arra, hogy a felperes tőle igényli az adatkiadás teljesítését. Ezért önmagában az elektronikus üzenet alperes e-mail-címére történő megküldéséből – egyéb erre utaló körülmény hiányában – nem következik egyértelműen, hogy az adatigénység címzettje is az alperes.

A Kúria szerint az adott ügyben jelentősége volt annak, hogy a felperes az adatigénységet tartalmazó e-mailjében „címezett” e-mail-címet nem tüntetett fel, és „Adatigénység 58602717” megjelöléssel, „Tisztelt Adatkezelő!” megszólítással küldött közérdekű adatigénységet, továbbá értékelni kellett az igényelt adatokat. A felperes az alperest az adatigénységben nem nevesítette, és az adatigénység körülményeiből közvetetten sem tűnik ki, hogy a felperes az adatok kiadását kétséget kizáróan az alperestől igényli, tehát teljesen egyértelmű következtetés nem vonható le arra, hogy a felperes az adatigénység teljesítését az alperestől kéri. A Kúria osztotta az alperes azon érveit is, hogy a felperes később megküldött levelét nem lehet az adatigénység pontosításaként értékelni, ugyanis ebben az e-mailben a felperes által az adatigénység tárgyában megadott azonosító nem szerepel.

Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a másodfokú bíróság felülvizsgálattal támadott ítélete jogszabálysértő, ugyanis a fent kifejtettek szerint adott ügyben az Info. tv.-ben meghatározott, pert megelőző eljárást a felperes az alperessel szemben nem folytatta le. A Kúria más határozatában¹ is megerősített álláspontja szerint csak azt a kérelmet lehet joghatás kiváltására alkalmasnak

tekinteni, amelyből az adatigénység benyújtásának körülményei és annak tartalma alapján az adatkezelő számára aggálytalanul megállapítható, hogy a kérelmező az adatigénységet az adatkezelőnek címezte.

5. Észrevételek a jogesethez kapcsolódóan

A Kúria döntése azért is lényeges, mert mind az elsőfokú, mind pedig a másodfokú bíróság az alapvető jog korlátozásának minősítette az alperes eljárását. A Kúria szerint azonban az alperes magatartásával az alapjog gyakorlását nem akadályozta vagy korlátozta.

A Kúria álláspontját erősítette meg az Alkotmánybíróság is, amikor alkotmányjogi panasz eljárás körében vizsgálta az elektronikus formában benyújtott közérdekű adatigénység feltételeit. Az Alkotmánybíróság döntésében kifejtette,² hogy az indítványozó által támadott bírósági döntés a közérdekű adatigénység benyújtásának mikéntjére vonatkozik, arra az alapvetően technikai jellegű kérdésre, hogy az elektronikus formában előterjesztett adatkérést hogyan kell megcímezni. Hangsúlyozta, hogy az Info. tv. lehetőséget ad az adatkezelő számára a benyújtott adatigénység pontosítására, ha az számára nem egyértelmű, ez pedig nem akadály a adatok megismerésének. Az AB döntés szerint az a kérdés, hogy egy konkrét esetben szükség van-e az adatigénység pontosítására, az elektronikus úton benyújtott adatigénység címzettje milyen feltételek fennállása esetében azonosítható egyértelműen, olyan szakjogi, jogértelmezési kérdés, amely kívül esik az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantáló alkotmányjogi szempontú mérlegelés tartományán, mind a közérdekű adatok megismeréséhez, mind a tisztességes eljáráshoz való jog kapcsán.

Kérdésként merülhet azonban fel, hogy a jelen ügyben az adatigénység tartalma, vagy annak közlése, azaz az e-mail címzése és megküldése szenvedett-e olyan hibában, amely gátolta a célzott joghatás kiváltását.

Ahogy azt a Kúria a jelen ügyben is megállapította, az adatigénység valójában az adatkezelő felé benyújtott kérelemnek tekinthető. A közérdekű adatok megismerésével összefüggő eljárás, az adatigénység és annak teljesítése jogilag nem teljeskörűen szabályozott, a kérelem tartalmi követelményeit, joghatás kiváltására alkalmasságának feltételeit jogszabály nem határozza meg.

A Kúria értelmezésében a közérdekű adatok megismerésével összefüggő alapjog gyakorlása – a bírósági igényérvényesítési lehetőségre tekintettel – alanyi jogként polgári jogi igény,³ az adatigénység pedig a hatósági tevékenységtől független polgári jogviszony, amely az adat

² 3357/2025. (XI. 12.) AB végzés [13]–[16] bekezdése.

³ EBH 2013.P.16. Meg kell jegyezni, hogy ezzel ellentétes álláspontra helyezkedett a Fővárosi Ítéletábrla a PJD 2020.7 számú ügyben, amikor úgy foglalt állást, hogy a közérdekű adat megismerése iránti igény nem polgári jogi, hanem alapjogi igényérvényesítés, mivel az alanyi jog polgári jogi normára nem vezethető vissza.

¹ Pfv.20.735/2025/8. számú precedensképes határozat.

igénylője és az adat kezelője között az adatigényléssel keletkezik.⁴ Véleményem szerint indokolható egy olyan álláspont, mely szerint az adatigénylés a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) utaló rendelkezése alapján⁵ jognyilatkozatnak minősül.

Ezt az álláspontot támasztja alá egyébként az is, hogy a jognyilatkozat fogalmát az Alkotmánybíróság is kiterjesztően értelmezte, amikor több döntésében jognyilatkozatnak minősített nem magánjogi jellegű nyilatkozatot, egészen konkrétan alkotmányjogi panaszt, amely voltaképpen közjogi jellegű kérelem. Az Alkotmánybíróság döntésében rámutatott, hogy „[a]z alkotmányjogi panasz... az alkotmánybírói eljárás megindítására és lefolytatására, az Alkotmánybíróság döntésében foglalt joghatás kiváltására irányuló akaratnyilatkozat”, amelynek érvényességére és hatályosságára a Ptk. 6:9. §-a alapján a szerződés érvényességével és hatályosságával összefüggő szabályokat kell megfelelően alkalmazni.⁶

Ha az adatigénylés tartalmát jognyilatkozatként vizsgáljuk, érdemes azt részekre bontani. A jogirodalomban a kötelmi jellegű jognyilatkozat három elemét különböztetik meg egymástól: az akaratot (döntést), az akaratot megjelenítő nyilatkozatot és a célzott joghatást.⁷ Fontos kiemelni, ahhoz, hogy a nyilatkozat a célzott joghatás kiváltására alkalmas legyen, mindhárom elemnek hibátlanul kell lennie.

A jelen ügyben a felperes adatigénylése körében maga az akarat, a közérdekű adat megismerése nem szenvedett hibában, hiszen a felperes eldöntötte, hogy milyen adatkört kíván megismerni. Az általa elérni kívánt jogi hatás – az alapjog gyakorlása körében az adatigénylés tárgyát képező közérdekű adat megszerzése – jogszabály által biztosított jog, amely az adatigényléssel gyakorolható. Elvileg tehát nem lett volna akadálya a joghatás bekövetkezésének. Ehhez azonban szükség lett volna arra is, hogy a jognyilatkozat második eleme, a belső akaratot megjelenítő nyilatkozat tartalma a külvilág számára megfelelően képes legyen kifejezni az igénylő döntését, a közérdekű adat megismerésére irányuló szándék pontos tartalmát, ami egyben azt is jelenti, hogy a címzett is beazonosítható. A jelen ügyben azonban a nyilatkozat nem vitásan hiányos volt, mivel abból nem derült ki a címzett

konkrét személye, márpedig az adatigénylés mindenképpen címzett nyilatkozat.

Itt kell megjegyezni, hogy ha az akarat és a nyilatkozat között eltérés van, a kötelmi jog döntően a nyilatkozati elvet tartja elsődlegesnek, vagyis a nyilatkozatot a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint kell értelmezni [Ptk. 6:8. § (1) bekezdése]. Véleményem szerint erre utalt a Kúria is akkor, amikor kimondta, hogy a kérelemből egyértelműen ki kell tűnnie az adatigénylés címzettjének és tartalmának. Ez egyébként összhangban áll a korábbi bírói gyakorlattal, miszerint a közérdekű adat megismerése iránti kérelemnek azért is határozottan és egyértelműen kell lennie, mert az adatkezelőtől nem várható el az igény értelmezése és az, hogy ennek alapján az adatkiadást saját belátása szerint teljesítse.⁸ A jelen esetben tehát az állapítható meg, hogy az akaratot megjelenítő nyilatkozat olyan hibában szenvedett, amely gátolta a joghatás elérését.

A fentiekől függetlenül érdemes megvizsgálni a jognyilatkozat közlését, illetve annak esetleges fogyatékoságát is. A Ptk. 6:5. § (2) bekezdése szerint a távollevők között tett jognyilatkozat a címzethez való megérkezéssel válik hatályossá. A jelen ügyben a címzettel nem rendelkező elektronikus levél lényegében a nyilatkozatot tartalmazó, meg nem címzett, üres borítékhoz hasonlítható, ha azt a papíralapú kommunikációhoz hasonlítjuk. Véleményem szerint abban az esetben, ha a boríték címzése ugyan hiányzik, de a benne lévő nyilatkozat tartalmából kiderül a címzett személye, a közlés megfelelő; a közlés lényege ugyanis az, hogy a jognyilatkozat a címzethez megérkezzen.

A nyilatkozat közlése körében a bírói gyakorlat is döntően a jognyilatkozat hatályosulását vizsgálja,⁹ azaz a címzethez való megérkezés fogalmáról és tartalmáról foglal állást.¹⁰ Ez viszont a jelen perben nem releváns, hiszen az adatigény nem vitatott módon és időpontban megérkezett a címzethez. Ez pedig arra utal, hogy a nyilatkozat közlése megfelelő volt. A címzett azonban azt nem tudta megítélni, hogy az adatigényt tájékoztató jelleggel kapta-e meg, vagy abból a célból, hogy az adatszolgáltatást teljesítse, ez pedig egyértelműen a nyilatkozat tartalmának értelmezési nehézségéből fakad. A lényegi kérdést tehát nem a nyilatkozat címzése és megérkezése jelentette, az csak a nyilatkozattevő feltehető akaratának, azaz a nyilatkozat tartalmának meghatározásában játszhatott volna tisztázó szerepet.

KÖRÖSY JUDIT

bíró

⁴ BH 2013.97.

⁵ A Ptk. 6:10. §-a úgy rendelkezik, hogy a jognyilatkozatra vonatkozó szabályokat – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – a nem kötelmi jogi jognyilatkozatokra megfelelően alkalmazni kell.

⁶ Az Alkotmánybíróság 3026/2019. (II. 4.) számú határozatának [11] bekezdése. Az Alkotmánybíróság ezt a megállapítást több döntésében is megerősítette. Lásd: 3508/2021. (XI. 30.) AB végzés, 3363/2023. (VII. 19.) AB végzés, 3416/2023. (X. 11.) AB végzés, 3418/2023. (X. 11.) AB végzés.

⁷ WELLMANN GYÖRGY: A szerződés érvénytelensége. *Kúriai Döntések – Fórum*, 2012. (8), 703.

⁸ Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.729/2010/4.

⁹ BODZÁSI BALÁZS: A szerződéskötés általános szabályai az új Ptk.-ban I. *Céghírnök*, 2014. (5), 5.

¹⁰ BDT 2009.2130.

